

# ДОБРИ НОВИНИ ЗА ЛОШИ ХОРА

Дейвид Уилкерсън

1 Септември 1981

Стоях по средата на Таймс Скуеър в Ню Йорк, гледащ лудото шествие на грешници, парадиращи с греха си и духовната ми кръв започна да кипи. Беше точно след полунощ и грешната тълпа започна да слиза от метрото, приближаваща Таймс Скуеър и 42-а улица от всички посоки.

Подземната тълпа всъщност превзема сърцето на Ню Йорк след мръкване. Бледи, болнаво изглеждащи хомосексуалисти, се изливат на улиците от техните малки, едностайни мотелски апартаменти и евтини хотели. Подрастващи наркомани се мотаят из фоайетата на кината, разменяйки откраднатите си долари за всевъзможни видове дрога. Други бродят безцелно по улиците, дрогирани и безчувствени. Полуголи проститутки смело сграбчват под ръка всеки минаващ мъж, опитвайки се да хванат следващия клиент. Стари мръсници и подивели за секс ученици се носят навътре и навън от кината за порнографски филми и пийп шоутата. Садо-мазохисти се перчат в женските си дрехи – някои са с пурпурни коси и пробити с безопасни игли бузи. Кадилаци и спортни коли отбиват до бордюра и шофьорите нахакано поръчват наркотик. Полицаяте гледат на другата страна. Лесбийки се разхождат хванати за ръце, фукащи се с перверзията си. Бедни извратенци с тъжни очи се мъкнат към кината да зяпат филми, които включват кръв, насилие, осакатявания и садо-мазохистични изтезания от всякакъв вид.

Всичко това е толкова адско, че трябва да се ошипеш, за да си сигурен, че не сънуваш Дантевия „Ад“. И макар че служа на същата тази улица вече 23 години, този път гледката най-накрая ме порази. Злото е съкрушително, демоничните духове – толкова много, тези, които истински обичат Христос, чувстват един вид духовно задушаване докато се разхождат между всичко това.

Сърцето ми започна да крещи: „О, Господи, какво да проповядвам на тази ненормална тълпа? Какво е посланието Ти към тези, чиито поглед е толкова пълен с похот и разврат? Има ли някаква помощ въобще за тях?“

## Посланието на просперитета? Никога!

Дълбоко в сърцето си знаех, че посланието за християнския просперитет и успех, толкова разпространено в САЩ днес, никога няма да помогне на тези бедни, изгубени души.

Аз не вярвам в Христос на „социалните помощи“, който слага кеш в джоба ти, дава ти нов Кадилак и къща в предградията, успех и имунитет към всякакъв род страдания, само ако се научиш да упражняваш определено количество вяра.

Хората на улицата вече са подозрителни към религията днес, която е само за богатите и успелите. Повечето от младите хора, с които говоря, които живеят в гетата, ми казват, че вече са убедени, че Евангелието се е превърнало в „рекет“ от богати проповедници, които харесват Ролс Ройси.

Един черен тийнейджър каза: „Опитах всичко, което можах и нищо не работи. Уморен съм да бъда беден. Предполагам, че трябва да опитам с религията; изглежда днес това е единствения начин да успееш.“

Отказвам да проповядвам евангелие, което освобождава хората от страдание. Апостол Павел каза: „А ти си последвал моето учение... дълготърпението, гоненията, страданията; какви неща ме сполятаха ... какви гонения издържах; и от всички тях ме избави Господ.“ (2 Тимотей 3:10-11)

Точно Павел каза: „Аз не се срамувам от Евангелието на Христос...“ Преди си мислех, че това означава: „Не се срамувам да застана за Исус. Не се срамувам от позора за Евангелието.“

Но не това е смисъла. Няма абсолютно нищо общо със смелост, а по-скоро със страдание. Апостол Павел каза: „Господ да покаже милост към дома на Онисифора, защото тъй много пъти ме освежаваше, и не се засрами от оковите ми“ (2 Тимотей 1:16)

Павел благодареше на Бог, че ученикът му не се срамуваше, че той е в затвора и че велик проповедник на вярата страдаше в окови.

А днес имаме служители, които се срамуват от страданията на апостол Павел. Наскоро чух един от тях да казва: „Ако Павел имаше откровенията, които ние имаме днес, той нямаше да страда. Само липсата му на знание го направи беден и болнав.“

Какво ужасно богохулство! Те се срамуват от апостол Павел! Подценяват бедността и страданията му. Колко различни бяха галатяните, които толкова много уважаваха този страдащ мъж. Апостол Павел им писа: „Но сами знаете, че на първия път ви проповядвах благовестието, вследствие на телесна слабост; но пак, това, което ви беше изпития в моята снага, вие не го презряхте, нито се погнусихте от него, но ме приехте като Божий ангел, като Христа Исуса.“ (Галатяни 4:14)

Мисля, че Святия Дух скоро ще повърне този „християнски хуманизъм“ от църквата Си. Бог не ще позволи богати християни да оправдават охолния си начин на живот чрез теологията на просперитета. Така нареченото „евангелие на просперитета“ произвежда арогантен, егоистичен, алчен, материалистичен вид християни. Въоръжени със стихове за просперитет от Стария завет и с някои извадени от контекста стихове от Новия, те безсрамно преследват живот на непрестанно трупане на земни блага. Това кара хората да се привързват към нещата от този свят. Гладуващите множества по света биват пренебрегвани от тях, защото те са твърде са твърде погълнати от вихреното преследване на успеха, богатството и съвършеното здраве. Те желаят измислен свят - без борби, спални от слонова кост, сладкия аромат на рози и успех, в който болестите и скръбта не са позволени. Няма нищо греховно в това да просперираш и да си успешен – грехът е основан на това да превърне материалните

неща в обект на вярата. Не е грешно да се наслаждаваш на добрите неща в живота, но е грешно егоистично да преследваш блага.

Такъв свят не съществува! И един ден, когато дойдат огнените изпитания на вярата, онези, които не са подготвени за мъка и изпитания, ще се обърнат срещу тези учители викайки: „Вие ни измамахте.“

Стойки там, на Таймс Скуеър, знаех, че никога не бих спечелил нито една душа чрез такова лъжливо послание, защото знам, че воините на Кръста преживяват трудности когато са част от Христовите страдания.

## **Дали да не започна морална кампания?**

В края на краищата, кампании срещу разврата са доста популярни днес. На повечето християни им е дошло до гуша от греховното парадирание с извращения и корупция. Така че моралните кампании напоследък са в резултат от вътрешния гняв срещу смелостта и безочийето на порочните хора. В чувството си на безпомощност не знаем какво да правим, за това проклинаме тъмнината.

Онази нощ на Таймс Скуеър кръвта ми кипеше поради това, което видях. Сан Франциско предизвиква същия ефект в мен. Стоях смаян в гей-църква там, когато служителя приключи службата, казвайки: „По този начин ви прощавам всичките грехове.“ Той заяви, че им прощава всички грехове.

Църковната им програма ме ядоса страшно много. Цитирам обявите им:

Понеделник вечер – Дегустация на вино в мазето на църквата.

Вторник – Травестит парти цяла нощ: доведете любовника си.

Сряда – Молитвено събрание, последвано от дискотека и дегустация на бира.

Четвъртък – Организационно събрание за правата на гейовете.

Петък – Гей обиколка - танци под лунна светлина, пиене.

Събота – „Гей гордост“ танци: събиране на средства за правата на гейовете.

Със сигурност този вид от показно сладострастие обижда всеки нормален християнин. Но въпреки, че бях ядосан на тези безсрамни грешници, Исус Христос не беше.

Тази мисъл ме удари толкова силно – Исус все още обича враждебни, отчуждени грешници. Той умря за всички тях, без значение колко зли и смели са те в греха.

## Добри новини за лоши хора!

Изведнъж истината проби в душата ми – посланието, което Бог иска да чуят тези грешници, е БЛАГОДАТ! Благодат означава Божественото благоразположение и опрощението на грешниците – дадено безплатно, незаслужено, невъзможно да се спечели, неотплатимо.

Спорих с Господ: „Но аз не мога да проповядвам такава добра новина на толкова лоши хора. Не е честно! Те са зли – трябва да чуят за Твоя гняв и съд над греховете им.”

Но вместо това Святия Дух ме подтикна да им кажа, че Бог все още ги обича. Чуйте езика на вярата: „Вие, грешници, които сте враждебни, отчуждени, чужди на Евангелието, без надежда, без Бог, живеещи в тъмнина, вързани с връзките на вашия грях – Бог не ви е ядосан! Той иска да ви помири със Себе си чрез Исус Христос.”

\* „Защото Бог беше в Христос, който помири света с могъществото Си – не зачете греховете им срещу тях и ни предаде словото на помирение.” (2 Коринтяни 5:19, древен ръкопис)

\* „Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че, когато бяхме още грешници, Христос умря за нас... Защото, ако бидохме примирени с Бога чрез смъртта на Сина Му, когато бяхме неприятел, колко повече сега, като сме примирени, ще се избавим чрез Неговия живот!” (Римляни 5:8,10)

\* „В онова време бяхте отделени от Христа... странни... чужденци към заветите на обещанието, без да имате надежда и без Бог на света. А сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа.” (Ефесяни 2:12-13)

Ние просто не разбираме как Бог все още може да обича садо-мазохистите, наркоманите, лесбийките и хомосексуалистите, проститутките, хората от кабинките за масаж, производителите на порнография, че дори и изнасилвачите и убийците. Ние не разбираме тази чудесна Божия благодат, която предлага опрощение и примирение на всеки, който се покае и повярва в Господ Исус Христос!

Но е истина! Ние можем смело да отидем там, където са грешниците и да им кажем със сигурност, че Бог ги вика обратно при Себе си.

## Дори християните се нуждаят от това послание на благодат!

Мартин Лутер, бащата на протестантската реформация, каза: „Страхувам се да не би тази доктрина (на благодатта) да бъде обезобразена и очернена след като ние си отидем.”

Точно това се е случило – църквата на Исус Христос, в повечето време – е забравила посланието на Лутер за пълно и безплатно опрощение и праведност чрез вяра.

Неговият боен вик беше: „Праведният чрез вяра ще живее. Сатана обича вярващи, които се опитват да спечелят праведността си, които разрушават телата и душите си и се отказват от всички благословения на Христовата благодат... Външно, те изглеждат като че превъзхождат всички останали в добрите дела...”

Приемаме греха твърде лековерно! Истина е! Не се срамуваме от греха, станали сме прекалено освободени в нравите си. Днес грешим без да изпитваме много вина, ако въобще изпитваме някаква вина. В по-голямата си част, ние сме изоставили страха от Бога и грижите за Деня на съда. Това е едно спокойно общество, спокойна църква, която има за цел да търси грях, удоволствия и щастие.

Като служител на Христовото Евангелие, аз съм разтревожен! Разтревожен съм поради всичкият грях и похот, на които се отдаваме толкова лесно – чрез апатия и компромиси в църквата, външните морални стандарти и чрез либералните изкривявания на собственото ми съзнание относно онова кое е правилно и кое погрешно. Неща, които преди осъждах и против които проповядвах, днес изглеждат леки и незначителни.

Така че, искам да направя нещо! Искам високо да изкрещя: „Ей, не се чувстваме виновни както би трябвало! Не заклеимяваме греха в нашето общество и в личния си живот! Не съжаляваме когато грешим; станало е много лесно да правим онова, което прави тълпата.”

Да! Искам да видя повече вина от греха. Искам да се чувствам осъден. Искам да изкрещя това от амвона: „Засрамете се! Нека се засрамя и аз! Много сме нежни към греха. Къде старомодната вина от греха?!”

Искам да видя повече страх от Бога! Искам да гърмя срещу голотията, сладострастието, пиянството, прелюбодейството. Искам високо да извикам: „Вечният огън на безбожния ад върху всички, които извършват грях и наскърбяват Бог!”

Искам да видя повече самоотричане! По-голяма изолация и оттегляне от света. Искам да изкрещя: „Приличаме твърде много на света! Музиката ни е като тяхната, навиците ни стават същите, ходим там където ходят грешниците, правим онова, което те правят. Вече не сме различни хора!”

Това напомня доста за старозаветните пророци – да изобличиш греха и да докараш Божия съд върху компромисите! Но Исус работи с по-висш закон! Толкова невероятен закон, по-силен от вината, осъждението или страха. Той работи с любовта!

Христос отказва да стовари вина върху някого. Той каза, че не е дошъл да съди света, а да спаси хората от греховете им. Кръстът имаше за цел да остави вината да си отиде и да даде на Христовите последователи мира и благословието на опрощението.

Не робство и иго! Не осъждане! Не опустошителен страх! А достъп – безплатен и прост. Това твърде хубаво ли е за да е истина? Трудно ли ви е да приемете така доброта и любов? Ето ви доказателство:

\* „Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благост е назначена да те води към покаяние?” (Римляни 2:4)

\* „Блажени ония, чиито беззакония са простени Чиито грехове са покрити; Блажен е оня човек, комуто Господ няма да вмени грях. ” (Римляни 4:7-8)

\* „Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с устата прави изповед и се спасява.” (Римляни 10:10)

Но не е ли точно това, което правещите компромис християни искат да чуят? Ако им кажем, че Бог не ги обвинява, ако не се почувстват осъдени, ако не живеят в страх от Неговия гняв, няма ли просто да успокоят съвестта си още повече и да грешат до краен предел? Не е ли грешка да проповядваме Христовата любов на отпадащ християнин? Такъв не би ли си помислил, че Бог е съгласен с греха? Щом Бог ни обича толкова много и е толкова опрощаващ, защо просто не почнем да грешим?

Но любовта е доста по-тежко бреме от вината, страха или осъждението! Ние разполагаме само с телата си, които да дадем на Бог, за да Му покажем нашата любов. Във вечността вече няма да има избор. Избор има само във време, в което човек има правото да избере да обича Бог. Ние сме родени, за да Го обичаме. Ние сме изкупени, защото приемаме любовта Му!

Отхвърлянето на Божията любов чрез Христос, е осъдителен грях. Помислете за това. Исус казва: Отидете при света. Не слагайте вина върху никого. Не обвинявайте. Не се опитвайте да изплашите някого повече, отколкото той вече е изплашен. Това вече е свят от страх и мъчение. Кажете им, че са обичани. Че са опростени, ако просто приемат предложението Ми!”

Христос даде любовта Си, защото обикна! Не защото беше ядосан! Или отмъстителен! Или искаше разплата! Христовият Кръст е помирение (мир с Бог)!

Но какво се случва, когато душата отхвърли такава велика и чудесна любов? Случва се вина! Срам! Осъждане! Страх! Точно в това седи в момента целия свят – в страх. Бог казва: „Направил съм го толкова просто. Искам да ви обичам, да ви простя, да ви спася. Как очаквате да се отървете, ако отхвърлите такава предложение?”

Не вина поради греха! Не осъждане заради компромисите! Но вина за отхвърляне на Христовата любов! Отхвърлянето на Божието предложение за пълно опрощение и благодат е грехът, който ще потопи невярващите.

Светостта се корени в любовта! Не в заповедите. Не в правилата. Не в закона. Не в тежкото бреме или в наредбите. Но в любовта! Той казва: „Обичам ви! Прощавам ви! Искам да ми бъдете приятели – без условия! Без дела! Без лични ангажименти! Приемете го чрез вяра!

Как може някой да не се почувства виновен, засрамен или осъден ако отхвърли подобно предложение?

Така че вината не е решението! Срамът, страха или осъждението няма да проработят. Е, кое е решението? Решението е да приемеш необяснимата Божия любов в Исус Христос. Това е любов, която състрадава над нашата слабост, дълготърпелива любов, милостива и мила. Дори когато не се молим както трябва, или не свидетелстваме, или не учим, или не се покланяме. Той ни обича дори когато сме студени, хладки, живеем в провал, отчаяние и съмнение. Той все още ни обича като скъпи Си деца – толкова много, че ни увещава да доказваме тази любов отново и отново.

\* „И сте забравили увещанието, което ви съветва като синове: "Сине мой, не презирай наказанието на Господа, Нито да ослабваш, когато те избличава Той; Защото Господ наказва този, когото люби, И бие всеки син, когото приема" (Евреи 12:5-6)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1981 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Good News for Bad People](#)